

Maanedsoversigt over Plantesygdomme.

296. — Maj 1948.

Der blev for Maj Maaned modtaget Beretninger fra 148 Medarbejdere, endvidere blev der besvaret 1311 Forespørgsler.

Lufttemperaturen laa i Maanedens Begyndelse et Par Grader over Normalen, der er paa 8—9°, i Tiden 8.—15. og 15.—22. indtil ca. 4° over Normalen, medens den fra 22.—29. var omtrent paa Normalen 10—11°. Lave Temperaturer indtraf i Tiden 1.—8., hvor Temperaturen adskillige Steder i Landet laa under 0° med Temperaturer fra ÷ 0,1 til ÷ 3,6, sidstnævnte Temperatur maalt ved St. Jydevad, samt omkring 20.—21.

Nedbøren naaede i Tiden 1.—29. for hele Landet 32 mm mod Normalen paa 42 mm, og der blev ret stor Forskel paa de forskellige Landsdele, som det ses af nedennævnte Tal, der gælder for ovennævnte Dage, medens Tallene i () er Normalen for hele Maj. Nedbøren faldt navnlig i Tiden 1.—8. og 22.—29., medens der blot maalt meget smaa Mængder i Tiden 8.—22., for hele Landet 2 mm. Vendsyssel 30 (43), Vestjylland 33 (42), Midtjylland 23 (44), Østjylland 15 (44), Sydjylland 22 (41), Sønderjylland 19 (46), Fyn 20 (42), Midt- og Vestsjælland 26 (36), Nordøstsjælland 45 (39), Sydsjælland og Møn 54 (39), Lolland og Falster 49 (42) og Bornholm 24 (34).

Kulde- og Frostskaade var ofte meget stærk, og hos mange Kulturplanter, maaske navnlig hos Kartofler, der fortrinsvis dyrkes i de Egne i Nord, Midt- og Sønderjylland, hvor lave Temperaturer maalt. Men ogsaa Korn og Græs led ret stærkt under Kulden, der blev Aarsag til ødelagte Bladspidser.

Tørke, som især gjorde sig gældende i Tiden 8.—22., altsaa umiddelbart efter Kuldeperioden, gjorde vel paa den forholdsvis korte Tid ingen eller megen lille direkte Skade, men den hæmmede dog Planternes Vækst ret stærkt. Derom skrives i talrige Beretninger, navnlig fra Jylland og Fyn — fra Egne, hvor baade Kulde og Tørke har gjort sig stærkt gældende. Men Tørkevirkninger alene øvede ogsaa stor Indflydelse paa Væksten, thi i Midt-, Øst-, Syd- og Sønderjylland samt Fyn naaedes som Regel blot Halvdelen af normal Nedbør.

Virkningen af Kulde og Tørke blev ogsaa mærkbare derved, at disses Indflydelse paa Planternes Udseende hos f. Eks. Korn undertiden stærkt dækkede over klare Symptomer paa Bristsygdomme.

KORN OG GRÆSSER.

Kaliumbrist synes at have været meget almindelig og stærk hos Byg, thi af ialt 100 Beretninger skrives blot i 5 om ubetydelige Angreb, og i 22 om sjældne, hvoraf 11 svage og 11 stærke, medens der i 73 meldes om almindelige Angreb, hvoraf 27 svage og 46 stærke. Symptomerne havde det sædvanlige Udseende, dog synes der i Lighed med 1947 ogsaa i Aar at have været særdeles mange »gule Pletter« i Markerne, hvor Planternes Bladspidser var gule, men ellers uden de velkendte Symptomer. Angrebene saas som sædvanlig hyppigst efter Kaalroer og Græs. I Holstebro-Vinderupegnen har A. Toft Andersen gødet Byg med 100 kg Kaligødning pr. ha, der dels blev udbragt paa sædvanlig Maade, dels sprøjtet ud: »Forsøget har vist, at 100 kg Kali sprøjtet ud i Løbet af ca. 1 Døgn gav normal grøn Farve, men efter 3—4 Døgn Forløb saa det ud til, at Planterne tabte meget i Saftspænding antagelig som Følge af, at 100 kg Kali pr. ha sprøjtet ud paa Planterne er for koncentreret en Opløsning; der var ingen Svidning at iagttage paa Planterne«.

Fosforbrist blev især iagttaget hos Byg, hvor Symptomerne efterhaanden bliver godt kendt, men disse er bare tydelige i kort Tid: »Først paa Maaneden kunde man se enkelte Marker, der var helt blaaviolette, men efter Tilførsel af 100 kg Superfosfat pr. ha blev Planterne grønne i Løbet af 10—14 Dage« (Aage Madsen, Store-Hedinge). Hvor Symptomerne var tydelige, blev fundet lave Fosforsyretildele paa 0,4 (Magnus Poulsen, Nr. Nebel).

Lyspletsyge synes at have været langt mere fremtrædende end sædvanligt og atter stærkere hos Vaarsæd end hos Vintersæd. Af ialt 100 Beretninger fra Vaarsæd skrives i 8 om ubetydelige Angreb, i 45 om sjældne med 22 svage og 23 stærke, samt i 47 om almindelige Angreb med 16 svage og 31 stærke. Fra samme Antal Beretninger fra Vintersæd skrives i 36 om ubetydelige Angreb, i 47 om sjældne, hvoraf 32 svage og 15 stærke og i 17 om almindelige med 12 svage og 5 stærke. Denne Forskel mellem Vaar- og Vintersæd siger os, at Symptomerne ved denne Aarstid er tydeligst og stærkest hos Vaarsæd og vel især hos Havre. Men den oplyser intet om Taalsomheden hos Kornarterne. Dette drages dog

frem i enkelte Beretninger: »Mangansulfat bruges kun i mindre Mængder til Rug, da man erfaringsmæssigt faar en forholdsvis lille Virkning ved Foraarsudbringning« (J. J. Jakobsen, Grindsted), »men det er min Tro, at selv svage Angreb gør større Skade paa en Rugafgrøde, end man sædvanligt regner med« (Aage Buchreitz, Ribe). Endvidere skrives: »Et enkelt Sted har Mangansulfat ikke virket tilfredsstillende i Rug (Rt. 8,0, T_{Mn} 0,4, F_t 1,2), hvilket sandsynligvis skyldes det lave F_p , da der ikke blev tilført Superfosfat« (G. Lykke Pedersen, Frederikssund). Disse Beretninger tyder paa, at der kan være Grund til at give denne Sygdom Opmærksomhed hos Vintersæd, thi lyspletsyg Jord er stadig mangantrængende, selvom der dyrkes andre Planter end Vaarsæd.

Hos Vaarsæd var Lyspletsyge fremtrædende omkring 20. Maj, og der skrives i talrige Beretninger, at den udstrøede Mangan næppe altid har kunnet virke paa Grund af Tørken, der da havde varet i næsten 14 Dage. Man savner i mange Egne Svovlsur Ammoniak til overkalket Jord, men det maa huskes, at Jorden næppe bliver rigere paa Mangan, fordi man bruger denne Gødning. Faren for Lyspletsyge er jo til Stede ved høje Reaktionstal, navnlig paa sandmuldede Jorder, hvor man vil dyrke Planter, der kræver højt Rt: »Disse Sandjorder har her paa Egnen ofte høje Rt, da man jo gerne vil dyrke Sukkerroer« (N. M. Nielsen, Kalundborg-egnen). Fra Lolland og Falster skriver Sv. E. Sørensen: »Jeg undersøgte sidste Efteraar 92 Ejendomme systematisk med ca. 1000 Jordprøver, og disse viste, at næsten 40 % laa paa Rt 8,0 og derover og næsten 80 % med Rt 7,5, saa det skal blive galt«.

Gulspidssyge omtales i adskillige Beretninger, hvor der skrives, at den netop har kunnet iagttages sidst paa Maaneden, men en Bedømmelse af dens Skade er endnu ikke mulig, fordi Kulde- og Tørkeskade hidtil har skjult dens Symptomer.

Byggets Stribesyge (*Helminthosporium gramineum*) synes at være yderst godartet; af ialt 100 Beretninger skrives i 96 om intet eller ubetydeligt Angreb samt i 4 om sjældne Angreb, hvoraf 2 svage og 2 stærke. Det er muligt, at Stribesyge efterhaanden bliver sjælden, hvorom Erland Vestergaard, Abed, skriver: »Da Bygmarkerne som Helhed er afsvampet, er der altsaa ingen Smittemulighed. Reglen er, at en ny Linie under Afprøvningen bliver afsvampet ved fjerde Aars Udsaaning. De tre første Aar bliver de talrige Linier, der her er Tale om, overhovedet ikke afsvampet; ikke desto mindre finder man højst 3—4 Planter paa en $33\frac{1}{3}$ m² Parcel, hvilket med 300 Planter pr. m² svarer til 10.000 Planter, lig med 0,35 ‰ — et ubetydeligt Angreb«.

Rugens Stængelbrand (*Urocystis occulta*) var rimeligvis ogsaa godartet, thi Vurderingen var som for Stribesyge.

Græssernes Meldug (*Erysiphe graminis*) konstateredes allersidst paa Maaneden paa to indsendte Bygprøver.

Bygrust (*Puccinia hordei*) konstateredes ligeledes sidst paa Maaneden hos indsendt Byg.

Rhynchosporium secalis konstateredes først paa Maaneden hos Byg, og ved samme Tid konstateredes

Hvedens Graapletsyge (*Septoria tritici*) hos Hvede; begge paa indsendte Prøver.

Der blev i Maanedens Løb undersøgt 46 indsendte Prøver, hvor Aarsagen til det syge Udseende maatte søges i: daarlige Næringsforhold, Forgiftning, daarlig Spiring, for lave Reaktionstal og andre ikke opklarede Forhold.

BÆLGPLANTER.

Kaliumbrist synes ikke at have været særlig fremtrædende hos Græsmarksbælgplanter, men der er heller ikke rig Lejlighed til Iagttagelse, da mange Marker efter den tørre Sommer i Fjor har et meget lille Planteantal. Angebet konstateredes dog hos to indsendte Lucerneprøver.

Kløverens Knoldbægersvamp (*Sclerotinia trifoliorum*) konstateredes paa indsendt Rødkløver.

Rodbrand synes i nogle Egne at have været ret almindelig og stærk hos Ært, hvorom skrives i 3 Beretninger, og den blev konstateret paa 4 indsendte Prøver.

Kløverskimmel (*Peronospora trifoliorum*) og

Rødkløverens Sortskimmel (*Stemphylium sarciniforme*) konstateredes paa indsendt Lucerne.

BEDEROER.

Rodbrand var næppe af stor Betydning for Roerne i Maj Maaned. Af ialt 100 Beretninger skrives i 41 om intet eller ubetydeligt Angreb, i 40 om sjældne Angreb, hvoraf 25 svage og 15 stærke og i 19 om almindelige, hvoraf 15 svage og 4 stærke.

Borbrist konstateredes hos indsendte Prøver.

KAALROER, KAAL o. a. KORSBLOMSTREDE.

Mosaiksyge konstateredes med 2—3 % syge Planter i Turnips til Frø ved Ishøj, Taastrup, samt i Kaalroe til Frø ved Tolstrup (Sjæll.) (M. Greve).

Rodbrand synes at have været godartet, omend der i enkelte Beretninger skrives om svage Angreb.

KARTOFLER.

Frostskade var i adskillige Egne af Jylland ret almindelig og stærk efter Nattefrost dels først i Maaneden hos tidlige Kartofler, men navnlig omkring 20. Maj, hvor man ved Tylstrup maalte $\div 3,2^{\circ}$ C. Herom skrives saaledes fra Djursland: »Adskillige steder her på egnen er poteterne i den sidste uges kolde nætter blevet stærkt frostskaadede. Hårdest er det gået ud over de lave jorder, hvor selv poteter, der var langt fremme, er fuldstændig nedfrosset, men også på de højere jorder ses ofte poteter, der af frosten er blevet ganske svedne og brune« (Johs. Nyholm, Auning).

Fra Tylstrup (Sv. Svendsen), Fjerritslev (R. Sørensen) og Ribe (Aage Buchreitz) skrives ogsaa om stærk Skade.

Kartoflens Rodfiltsvamp (*Corticium solani*) omtales i 2 Beretninger. I Nordøstsjælland blev iagttaget et stærkt Angreb i forspirede Alpha, hvor 5—10 % af Knoldene ikke naar at faa Spirerne over Jorden (G. Lykke Pedersen, Frederikssund), og paa Samsø meget stærke Angreb i tidlige Kartoffler, der blev lagt meget tidligt, omkring Midten af Marts, og nu i de fleste Tilfælde giver Misvækst (P. Riis Vestergaard).

HØR.

I mange Marker blev iagttaget gule Planter og hos slige svækkede Planter ofte Angreb af *Alternaria* og *Fusarium*. Der arbejdes for Tiden med at søge klarlagt Aarsagerne til gule Planter og gule eller graa Pletter i Bladene.

HANS R. HANSEN.

SYGDOMME PAA HAVEBRUGSPANTER.

Besvarelse af 36 af de udsendte Skemaer har givet nedenstaaende Resultat:

Sygdomme paa Havebrugsplanter	Intet Angreb	Angreb sjældne		Angreb almindelige	
		svage	stærke	svage	stærke
Æbleskurv.....	19	8	1	2	0
Pæreskurv.....	23	3	1	0	0
Graa Monilia, Æble.....	11	10	7	5	3
Graa Monilia, Kirsebær.....	6	9	2	9	6
Æblemeldug.....	22	4	0	3	0
Stikkelsbærskaalrust.....	13	9	1	3	0
Stikkelsbærdræber.....	5	7	0	8	15
Løgmosaik.....	3	5	1	9	9
Stribesygge.....	8	2	1	1	0
Tomat-Mosaik.....	6	4	0	2	1
Tulipan-Graaskimmel.....	5	4	2	3	1

Nattefrost har nogle Steder, især paa lave Arealer, skadet Jordbærblomsterne og Kartoffeltoppene; Agurkernes Kimblade er blevet hvide og Planterne standsede i Vækst. Frugttræerne er heller ikke alle Steder gaaet Ram forbi, f. Eks. ved Tørsbøl, nær en stor Mose, var Støvdragerne nedfrosne paa Æbleblomsterne, særlig paa de først udsprungne, medens Griflerne var frosne i Skyggemorellernes Blomster (N. Gram). Ribs og Solbær staar mange Steder uden Bær i de yderste Klaser, hvilket formentlig ogsaa i mange Tilfælde skyldes Nattefrost.

FRUGTTÆRER OG FRUGTBUSKE.

Æbleskurv (*Fusicladium dendriticum*) var, som det fremgaar af Skemaet, ikke almindelig, da Indberetningerne blev indsendt, men det synes, som om den er blevet almindelig mange Steder lige sidst i Maanedens. Konsulent Hans Engsbros skriver den 3. Juni: »I Oplysningerne for Maj Maaned har jeg skrevet, at jeg endnu ikke har set Skurv. Det er rigtigt, men nu er den sandelig paa Vej og ser ud til at brede sig med stor Fart. Jeg har i de sidste 3 Dage været rundt paa det meste af Sjælland, og i praktisk talt alle de besøgte Plantninger er konstateret Skurvangreb, værst i en usprøjtet Plantning paa 3 ha. Der er begyndende Angreb paa Graasten, Boiken og Cox'Orange, men navnlig i et Par iøvrigt velsprøjtede Plantninger paa Laxtons Superb og Golden Delicious. Skurven var værst i en Afdeling, hvor der var brugt $\frac{1}{2}$ % Sulsol før og efter Blomstringen, medens den var mindre, hvor der var brugt Svovlkalk. I et andet Tilfælde var der et stærkt Angreb, hvor der var sprøjtet sent efter Blomstringen, nemlig ikke før den 29. Maj. Givet er det, at Skurven i Øjeblikket er ved at brede sig, og at der bør sættes ind paa at begrænse den«. Selvom denne Meddelelse stammer fra den 3. Juni, viser den dog med Tydelighed, at Skurven har faaet Fodfæste allerede sidst i Maj.

Iøvrigt blev Skurven fundet den 25. Maj paa Mølleskov ved Brøndbyvester og den 31. paa Pederstrup, Springrove og Husmoder ved Virum samt paa et Paradisæbletræ ved Lyngby. Fra Nordsjælland skrives sidst i Maanedens, at der er fundet spredte Angreb, men kun paa Træer, som ikke blev sprøjtet regelmæssigt sidste Aar (C. T. L. Worm), i Sydsjælland er der i mange Plantager fundet begyndende Angreb (Børge Jørgensen), fra Maribo Amt meddeles om svage Angreb (Sander Nielsen), paa Sydfyn er der set et enkelt Angreb i Stenstrup, men ellers har Skurven næsten ikke været til at finde (Sture Cederberg). Ved Faaborg var der ret stærkt Angreb paa Bramley i en Plantning, hvor Graasten var sprøjtet noget mere og kun svagt angrebet (H. Møller). Paa Sydfyn er der tillige, efter at Regnen er kommet, set Angreb paa Graasten. Ved Aalborg var Skurven almindelig noget før Maanedens Slutning paa Laxtons Superb og fandtes tillige af og til forskellige Steder paa Graasten, Cox'Orange, Lord Lambourn m. fl. (Sv. Jørgensen).

Ved Ry konstateredes allerede Angreb den 19. Maj paa Graasten og Boiken (Arne Pallesen) og den 21. paa Cox'Orange i Nordthy (G. Ejsing). Paa Blangstedgaard findes der enkelte Pletter i de Parceller, som udelukkende har været pudrede (Arne Sørensen). Alle Indberetningerne synes at dreje sig om Bladskurv.

Pæreskurv (*Fusicladium pirinum*) har gjort sig mindre bemærket end Æbleskurv; der blev dog den 28. Maj indsendt Bonne Louisepærer med store Pletter paa Frugterne, og fra Ringe meldes om Angreb paa Clapps Favorite den 29. Maj. Paa Charneu paa Fyn i en Plantning, hvor Skurven plejer at være alvorlig, var der Angreb den 22. Maj (Hans Engsbros).

Graa Monilia (*Monilia laxa* f. *malii*) paa Æble er fundet mange Steder spredt over hele Landet. Fra Maribo Amt berettes, at denne Sygdom er mere udbredt end sædvanlig, enkelte meget stærke Angreb er iagttaget (Sander Nielsen). I enkelte Tilfælde meldes der om særdeles alvorlige Angreb, men da der synes at være noget Angreb af Æblemarvmøl i Aar, kan disse to Skader meget let forveksles eller sammenblandes, dersom de ødelagte Skud ikke undersøges nærmere.

Graa Monilia (*Monilia laxa*) paa Surkirsebær er meget udbredt over hele Landet, som Regel er den ikke særlig alvorlig, men der er dog adskillige Steder, øjensynligt mere i Haver end i rationelt drevne Plantninger, hvor den er det. Der meldes f. Eks. om meget alvorlige Angreb fra forskellige Lokalteter i Jylland, bl. a. fra Viborg, samt fra Næstved, Roskilde og Holbæk (H. Falck Hansen, E. Agger, M. E. Elting, Mayntzhusen og Henrik Nielsen).

Æblemeldug (*Podosphaera leucotricha*) er fundet flere Steder, fortrinsvis paa Espaliertræer.

Kræft (*Nectria galligena*) bevirker, at en Del Grene visner paa Træer i Salling og Fjends Herred (Frode Olesen).

Bladfald paa Æbletræer er set paa en ejendommelig Maade i adskillige Villahaver Nord for København: Friske, grønne Blade knækkede over midt paa Stilken. Sandsynligvis skyldes det Blæst efter Regn, hvor Bladene har været saftspændte og skøre. Fænomenet har været mere iøjnefaldende end af egentlig Betydning.

Jern- og Manganmangel er set adskillige Steder paa Æbletræernes Blade paa Fyn og Sjælland (Hans Engsbros).

Fersken-Blæresyge (*Taphrina deformans*) er almindelig. Hvor den optræder paa nyplantede Træer, bør man klage til Leverandøren, da Sygdommen maa være fulgt med Træerne.

Stikkelsbørskaalrust (*Puccinia caricis*) findes ikke saa faa Steder paa Stikkelsbær, men er uden Betydning, da kun faa Bær er angrebet. Fra Roskilde meldes, at den ogsaa findes i Byhaver (G. Mayntzhusen). I Salling og Fjends Herred er der fundet 2 Tilfælde med Skaalrust paa Ribs (Frode Olesen).

Stikkelsbærdræberen (*Sphaerotheca mors uvae*) er meget udbredt og ofte ondartet, f. Eks. skrives fra Næstved, at Sygdommen er meget ondartet paa velplejede Buske, hvor Sygdommen ellers aldrig har optraadt. I Nordthy var et Sted næsten alle Bærrene hvide den 28. Maj, hvor Buskene var usprøjtede, medens sprøjtede Buske var nogenlunde fri (G. Ejning). Fra Stevns-Fakseegnen fremhæves den gode Virkning af Sprøjtning med Blaasten eller med Svovlkalk ved Løvspring (Philip Helt). Fra Holbæk skrives, at der er Angreb paa Skud, Frugter og Blade, ogsaa hvor der er sprøjtet i Foraaret og før Blomstringen (Henrik Nielsen), fra Fyn meldes om Angreb, hvor der er sprøjtet med 6 % Blaasten. Ved Hornum er der stærkt Angreb paa gulfrugtede Sorter, medens der ikke er

Angreb paa andre (Hakon Sørensen). Fra Viborg skrives, at Formalin er af ringe Virkning (E. Agger).

»Røde Stikkelsbær« har været et meget almindeligt Fænomen, som har givet Anledning til nogen Ængstelse, men som fortager sig efterhaanden.

KØKKENURTER.

Løg-Mosaiksyge (*Allium Virus 1*) findes mange Steder, hvor der ikke er skaffet nye kontrollerede Sætteløg.

Fra Præstø Amt skrives, at der er kolossal Forskel paa kontrollerede Løg fra Jylland og Løg dyrket i Haverne i en Aarrække (H. J. Rasmussen). Der klages over, at det ikke altid har været muligt at skaffe kontrollerede Løg. Fra Svendborg skrives, at de kontrollerede Løg har været gode det første Aar, men allerede 2. og 3. Aar er der mange syge imellem (Sture Cederberg).

Løgskimmel (*Peronospora destructor*) har vist sig med primære Angreb ved Spangsbjerg (Edv. Christiansen) og er endvidere bemærket i Viborg Amt og paa Varde-Esbjergegnen (E. Agger, M. Sørensen).

Graaskimmel (*Botrytis sp.*) findes en Del paa Skalotter paa Næstvedegnen (M. E. Elting).

Hvide eller brune Spidser paa Løg, især Skalotter, er set adskillige Steder og skyldes sandsynligvis Tørke, Kaliummangel eller andre uheldige Vækstforhold.

Tomat-Mosaiksyge (*Nicotiana Virus 1*) er meget udbredt i Jylland (E. Blankholm, Lars Hansen) og findes vistnok ogsaa meget almindeligt i det øvrige Land.

Stribesyge i Tomater er ret almindelig, især i ældre Huse (E. Blankholm, Lars Hansen).

Griffelraad er fundet i et enkelt Gartneri paa Koldingegnen, hvor der var en Del Angreb paa første Klase (E. Blankholm).

Kransskimmel (*Verticillium albo-atrum*) er set flere Steder i Tomater (E. Blankholm).

Fløjlsplet (*Cladosporium fulvum*) er set et enkelt Sted paa Spandetomater (E. Blankholm).

Gummiflaad (*Cladosporium cucumerinum*) er i Jylland, hvor Sygdommen optraadte i enkelte Huse, begrænset, ved at der er pudret lidt, men tit med Folosan (Lars Hansen).

PRYDPLANTER.

Bævrerust (*Gymnosporangium clavariaeforme*) har angrebet alle Juniperus paa Grindsted Kirkegaard mere eller mindre stærkt og har ogsaa været almindelig andre Steder.

Tulipan-Graaskimmel (*Botrytis tulipae*) har optraadt ret varierende, men som Helhed ikke særlig ondartet.

Løvemundskimmel (*Peronospora antirrhini*) har vist sig paa Løvemund ved Vedbæk.

Tulipan-Mosaiksyge (*Virus Tulipa 1*) findes en Del Steder (Lars Hansen).

Mosaiksyge paa Narcisser, formentlig foraarsaget af forskellige Viruser, ses rundt omkring (Lars Hansen).

Graa Monilia (*Monilia laxa*) har været ondartet flere Steder paa *Prunus triloba* og *Amygdalus nana* (Lars Hansen).

ANNA WEBER.

SKADEDYR PAA LANDBRUGSPANTER.

KORN OG GRÆSSER.

Havremaal (*Heterodera schachtii*). Angrebene synes overordentlig almindelige og voldsomme i Aar. Der er dog kun indløbet fra Jylland, men i de 18 Beretninger skrives der i alle Tilfælde om meget stærke Angreb. Fra Vejle skrives: »En Del meget haarde Angreb i Havre efter Byg og Havre efter Havre. Mindes aldrig at have set noget tilsvarende!» (N. Chr. Stentoft). Fra Rønde: »Havremaal paa Byg og Havre har som sædvanlig gjort stor Skade paa de Ejendomme, hvor Sædsiftet ikke er lagt med fornødent Hensyn til dette Skadedyr. Ogsaa i Grønjordshavre er der set meget haarde Angreb, men som sædvanlig viser Havren her en særlig Evne til at overvinde Angrebene» (Nørgaard Pedersen). Fra Bjerringbro: »Tidlige og meget stærke Angreb er konstateret i Forbindelse med en kolossal Udbredning af Blandsædsdyrkningen» (S. Højer-Pedersen). Fra Morsø: »Angrebene kan konstateres i ca. 90 % af de Havremarker, hvor man har Byg til Forfrugt» (Engelhardt Jensen).

Græsuglelarver (*Charaas graminis*). Fra Skærbæk skrives: »Paa naturlige Græsgange i Forballum paa ca. 6 ha ialt er der hærgt slemt af et Skadedyr, som antages at være Græsuglens Larve. Græsset, hvoraf meget er Mosebunke, er gnavet af. Dyr, der var sat paa Græs der, maa gaa halvsultne» (V. Johnsen).

Frøgræsuglens Larve (*Apamea testacea*). Fra Nordøstfalster skrives om et Angreb i et Artsforsøg (Byg og Havre) efter Lucerne. Bygparcellerne var tyndet stærkt, medens Havren delvis gik fri (Helge Rasmussen).

Stankelbenlarver se Diverse.

Haarmyglarver (*Bibionidae*). Svage Angreb er set i Sydsjælland og ved Rønde. Fra Grindsted skrives, at der i en Del Vaarsædsmarker har været ret ondartede Angreb, der kunde ligne Angreb af Haarmyg. Angrebene fandtes særlig efter Grønjord. Der fandtes ingen Larver, da Markerne blev besøgt (J. Jakobsen). Dersom det virkelig drejer sig om Angreb af Haarmyg, maa det have været Larven af *Dilophus vulgaris*, der har foraarsaget Skaden.

Fritfluellarver (*Oscinis frit*) i Vaarsæden. 18 Indberetninger melder, at Angreb ikke er set, 13 skriver om svage og kun 4 om stærke Angreb. Fra Brande skrives, at stærke Angreb ikke er iagttaget, men at Angreb dog er almindeligere end sædvanlig (P. Trosborg).

BÆLGPLANTER.

Stængelaal (*Tylenchus dipsaci*). 18 Indberetninger melder, at der ikke med Sikkerhed er konstateret Angreb paa Bælgplanterne, medens 10 melder om Angreb af Betydning. Fra Sydsjælland skrives om en Del Angreb i Rødkløver og et enkelt i Lucerne (P. Grøntved). Paa Lolland-Falster findes en Del Angreb i ældre Lucernemarker (H. Holme-Hansen, Helge Rasmussen). Symptomerne skjules dog ofte for Tiden af den kraftige Vækst (Egon Hansen). Ved Horsens er iagttaget en Del Angreb i Lucerne (A. Nielsen). Fra Holstebro skrives, at Angrebene i Rød- og Hvidkløver er værre end sædvanlig (P. Overgaard). Paa Morsø er Angreb i Hvidkløveren meget udbredt (Engelhardt Jensen).

Springhaler se Diverse.

Bladrandbiller (*Sitona lineata*). Angreb paa Ærter er bemærket ved Glostrup (E. Hartmann). Fra Langeland skrives om ret stærke Angreb, der blev bekæmpet med DDT med god Virkning (A. K. Rasmussen). Fra Vejle Vesteregn meldes om Angreb i næsten alle Ærtemarker (A. Anthonsen). Særdeles ondartede Angreb, der i visse Tilfælde har nødvendiggjort Omsaaning, er rapporteret fra Skanderborg Amt (N. Pedersen). Stankelbenlarver se Diverse.

BEDEROER.

Tusindben (*Iulidae*). Fra Østsjælland skrives om et stærkt Angreb i en Mark, der var besaaet med Frø af Fodersukkerroer. Frøene var enten udhulet, eller Dyrene havde begnavet Kimstængelen, saa ingen Planter kom frem. Inden Omsaaning blev Frøet iblandet dels et DDT-Pudder dels et 666-Middel. Denne Gang udeblev Angrebet (A. Simonsen). Desværre var der ikke noget »ubehandlet« til Sammenligning.

Springhaler se Diverse.

Bedelus (*Aphis fabae*). De første Meddelelser om Angreb er indløbet. Fra Stevnns skrives: »De første Angreb er begyndt i udplantede Roer. Lusene er endnu ikke set paa overvintrede Roer« (K. Iversen). I Lyngby saas Lusene enkeltvis omkring Maanedens Midte.

Den matsorte Aadselbille (*Blitophaga opaca*). Dette Skadedyr har hærget over store Dele af Landet, og kun 4 Indberetninger melder, at Angreb ikke er set. I 51 Beretninger karakteriseres Angrebene som stærke, i 35 som svage. Udstrøning af Giftklid er anvendt i stor Udstrækning. Hvor det har knebet med at skaffe Klid, har man anvendt Roesnitter o. a. eller sprøjtet med Arsenikmidler. DDT er benyttet i betydelig Udstrækning, og Dommen om dets Virkning lyder oftest, men ikke altid, gunstig.

Fra Lammefjorden skrives: »I de sydlige Sogne af Odsherred har der i Aar været alvorlige Angreb. Da Klid mangler, har man i flere Tilfælde benyttet Roesnitter og Skraaning« (H. Jensen). Fra Haslev: »Meget ondartede Angreb. DDT (10 kg pr. ha) har haft god Virkning« (B. Munch). Fra Lolland-Falster: »Angrebene blev i sidste Halvdel af Maj meget almindelige, men da Landmændene nu er godt kendt med Giftklid, og der i stor Udstrækning pudres med DDT af Maskinstationerne, saa

mærker Konsulenten ikke saa meget til dette Angreb. Man er dog ikke alle Steder lige tilfreds med DDT« (S. Sørensen). Fra Ribe: »Angrebene var enkelte Steder meget voldsomme, og vi saaede Giftklid bestaaende af 1½ kg Schweinfurtergrønt, 15 kg Korngrutning samt 75 kg raspede Sukkerroer — med god Virkning« (A. Buchreitz). Fra Rødning: »Har hist og her gjort betydelig Skade. Da Klid ikke kunde skaffes i tilstrækkelig Mængde, maatte Sprøjtning med Schweinfurtergrønt eller DDT ogsaa tages i Brug« (E. Boesen). Fra Varde: »Mange Steder er Markerne stærkt medtaget. Bederoerne maa saas om enkelte Steder. Hvor der er anvendt DDT eller Giftklid i god Tid, har man reddet Afgrøden« (K. Høneberg). Fra Herningegnen: »Meget stærke Angreb, der i Forbindelse med Tørken og Kulden har hæmmet Væksten. Enkelte Steder Omsaaning. Mange har med godt Resultat brugt Schweinfurtergrønt blandet op med Sukkerroesnitte og lidt Klid« (H. Quistgaard Mortensen). Fra Skanderborg: »Mange Marker tildels ødelagt. Man har med Held anvendt Sprøjtning med Blyarsenat eller Schweinfurtergrønt« (N. Pedersen). Ogsaa fra Brædstrup meldes om god Virkning af Sprøjtning med disse Arsenikgifte (K. Lyager).

Oldenborrelarver se Diverse.

Runkelroe-billen (*Atomaria linearis*). Fra Sydsjælland: »Efter Midten af Maj er der, især paa Mernegnen, set en Del Angreb. Selvom Roeafgrøden som Regel ikke er blevet helt ødelagt, er Planterne dog hæmmet alvorligt som Følge af Gnav paa Rod, Kimstængel og Blade« (P. Grøntved). Fra Samsø: »I et Par Tilfælde har jeg haft Lejlighed til at se meget ondartede Angreb, der tyndede stærkt ud i Bestanden. Der har sikkert været flere Angreb, men de forveksles oftest med Rodbrand« (P. Riis Vestergaard). Fra Lolland-Falster: »Runkelroe-billen er utvivlsomt Aarsag til Spring og tynd Fremspiring, som er set i mange Marker. Kun i eet Tilfælde var Angrebet saa stærkt, at Omsaaning var nødvendig. Det drejede sig om 15 Tdr. Land« (H. Pontoppidan). Fra Rødby-Maribo: »Har uden Tvivl større Betydning, end der i Almindelighed tillægges den. Mange Steder er Bestanden paa Kimplantestadiet forringet meget. Paa Limfælde i 1.5 m's Højde fandtes Billerne i stort Antal i Maanedens Midte« (O. J. Olesen). Fra Nyborgegnen skrives om et stærkt Angreb paa Fodersukkerroer. De fleste Planter gik ud, før de kom op af Jorden (M. Bjerg). Fra Vis Herred meldes om Angreb i flere Marker (N. A. Drewsen).

Den 24-plettede Mariehøne (*Subcoccinella 24-punctata*). Denne Arts gule Æg, der anbringes vinkelret ud fra Bladenes Underside, er ofte bemærket i stort Antal paa »Melder« og Bederoer og indsendt til Bestemmelse. Fra Langeland skrives: »Er iagttaget mange Steder, men endnu er der ikke set Larver« (H. P. Andersen). Fra Hadsund: »Angrebene har ikke været af økonomisk Betydning, men der er fundet mange Æg i Marker i Visborg« (P. K. Pedersen). Ogsaa fra No (J. A. Jacobsen) og Hammershøj (J. M. Pedersen) skrives om stærk Æglægning.

»Skjoldbiller (*Cassida nebulosa* og *C. nobilis*). I Lyngby bemærkedes det, at der var lagt usædvanlig mange Æg af *C. nebulosa* paa »Melderne«, men endnu er der ikke set Larvegnav. Fra Faaborgegnen skrives, at Larverne er begyndt at gnave paa »Melderne« (J. Lindegaard). Fra Haderslev skrives, at der er mange og stærke Angreb paa Bederoerne (Fr. Nielsen). Fra Kolind skrives, at Biller fandtes i meget stort Antal, men at der endnu ikke er set Gnav paa Bederoer (E. Staunskjær). Fra Vis Herred: »I to Marker har jeg set Angreb, Skaden betydelig« (N. A. Drewsen). I en Bederoemark ved Bylderup-Bov optraadte *Cassida nobilis* talrigt. Sammen med Bedejordlopperne syntes de at skade Planterne en Del (G. Nissen). Fra Viborgeggen skrives, at begge Skjoldbillearter optraadte meget talrigt uden dog at foraarsage nogen betydelig Skade (J. Tarp).

Pileurt-Bladbillen (*Gastroidea polygoni*). Denne Art, hvis egentlige Værtplanter er Arter af Pileurt, paa hvilke de gule Æg fortrinsvis lægges, optræder meget talrigt i Aar og har været Genstand for et usædvanlig stort Antal Forespørgsler, ligesom der foreligger en Række Indberetninger om Masseoptræden i Bedemarkerne, hvor der i en Del Tilfælde kunde konstateres noget Gnav paa Bederne. Fra Langeland skrives saaledes: »Var temmelig slem i en Sukkerroemark. Blev bekæmpet med DDT« (N. P. Andersen). Fra Vestfyn: »Jeg tror, at dette Skadedyr, der i Aar optræder i meget store Mængder, ogsaa gør lidt Skade paa Bederne, særlig i de Marker, hvor Pileurterne er opædt« (J. Vang). Fra Bramminge: »Et Par Angreb i Fodersukkerroer, det ene ret kraftigt, det andet uden særlig Betydning« (J. P. Hansen). Fra Bylderup-Bov: »Paa en Sukkerroemark ved Tønder fandtes den 20. Maj et stort Antal Bladbiller, der gnavede Huller i Bladene« (G. Nissen). Fra Varde: »Der er mange af disse blaa-grønne Skadedyr i Roemarkerne. De æder af Pileurterne, men gaar ogsaa over paa Bederoerne. DDT kan tage dem« (K. Henneberg). Fra Hads Herred: »Fandtes i meget stort Tal i Bedemarkerne, hvor de lagde Æg paa Snerle Pileurt og de smaa Bedeplanter. I enkelte Tilfælde synes der at have været Tale om Gnav paa Bederne« (J. K. Svendstrup).

Bedejordloppen (*Chaetocnema concinna*) har optraadt mere talrigt end sædvanlig. Fra Faaborg skrives saaledes: »Findes i stort Tal i alle Bedemarken. Bederne mishandles meget. Det er karakteristisk, at alle Pileurter og Syreplanter er ødelagt først« (J. Lindgaard). Fra Haslev (B. Munch), Aarslev (A. Larsen) og Allingaabro (N. Engvang Hansen) rapporteres ligeledes Angreb.

Bedefluen (*Pegomyia hyoscyami*). Første Generation har optraadt meget godartet i Aar, og der foreligger ingen Meddelelser om alvorlige Angreb. I 28 Indberetninger skrives, at Æg og Miner overhovedet ikke er set, medens 38 melder om Æglægning og Minering af forskelligt, men aldrig foruroligende Omfang. Oftest bemærkedes Æggene i Dagene den 10.—15. Maj, men lokalt fandtes Æg tidligere. I Maanedens Slutning kunde man se store Larver i Bladene, saa denne Generation har i det væsentlige afsluttet sin Udvikling.

Fra Odsherred skrives: »De første Æg bemærkedes omkring den 10.—12. Maj. Der var dog kun 4—6 Æg pr. Plante. De første Miner saa jeg ca. 25.—28. Maj, men det var kun meget spredte Angreb. Der fandtes en Del indtørrede Æg, og Larveudviklingen synes i disse Tilfælde at være udeblevet« (A. Ploug-Jørgensen). Fra Høng: »Æglægningen har ikke været særlig ondartet, og jeg synes, Larverne har været længe om at komme frem. Paa nuværende Tidspunkt er der forbavsende faa Larver i Bladene« (Stanley Jørgensen). Fra Sydsjælland: »De første Æg saas i Midten af Maanedens. Miner er set fra 25. Maj, og nu ved Maanedens Slutning ses de i mange Marker« (P. Grøntved). Fra Lolland-Falster: »Kun undtagelsesvis bemærket« (H. Holme Hansen). Fra Blangstedgaard: »Bedeflueæg er overhovedet ikke set her i Aar« (B. Vendelboe). Fra Haderslev: »Der var omkring den 1. Maj en Del Æg, men det er, ligesom de er tørret ind, og der har ingen Larver været« (Fr. Nielsen). Fra Aalborg Amt: »Temmelig mange Æg i mange Marker« (J. E. Sørensen).

KAALROER, KAAL o. a. KORSBLOMSTREDE.

Springhaler se Diverse.

Kaalthrups (*Thrips angusticeps*). Paa Roskildeegnen var der mange stærke Angreb i Kaalroemarkerne. Planternes Vækst standsedes i 10—14 Dage. Dyrene kunde ikke bekæmpes hverken med DDT eller Nikotin (K. M. Nielsen). Paa Langeland iagttoges et enkelt Angreb i Sukkerroer efter Hør (H. P. Andersen). Fra Kolding skrives om en Del ondartede Angreb i Hør samt i Kaalroer efter Hør. Bladan viste Virkning, medens DDT samt Derris ikke virkede tilfredsstillende (O. Ruby). Fra Horsens: »Angrebene er nu ved at ebbe ud. Enkelte Kaalroemarker efter Hør har maattet omsaas, et Sted endog to Gange« (A. Nielsen). Fra Vejle: »Enkelte Angreb iagttaget. Synes værst i Kaalroer efter Hør. Hverken Sprøjtning med DDT eller 666 har været særlig virkningsfuld« (N. Chr. Stentoft). Ogsaa fra Hads Herred skrives, at Thripsene har hæmmet Kaalroernes Vækst. Det angives, at en større Mark med Gulerødder var meget stærkt angrebet, særlig i Forageren, der grænsede op til en Mark, hvor der i Fjor var Hør (J. K. Svendstrup). Der foreligger endvidere Beretning om Angreb fra Faaborg (J. Lindegaard) og Kolding (Toftegaard Andersen).

Kaallus (*Brevicoryne brassicae*). Der er bemærket en Del Angreb paa Kaalroer til Frø. Fra Faaborg skrives saaledes, at Lusene forekommer i de fleste Frømarker (J. Lindegaard).

Oldenborrelarver se Diverse.

Glimmerbøsser (*Meligethes aeneus*). 35 Beretninger melder om Angreb, der ofte var voldsomme og krævede gentagne Behandlinger med DDT for at kunne holdes nede. 13 Beretninger skriver, at Angreb ikke er set, ofte dog fordi der ikke fandtes Kaalroefrø paa paagældende Egn. Fra Roskilde skrives: »Har optraadt stærkt, men Pudring med DDT har været virksomt« (M. Greve). Fra Sydsjælland: »Glimmerbøsserne har været meget talrige og har ogsaa gjort en Del Skade, men DDT-Midlerne har

med godt Resultat været brugt til Bekæmpelse af Dyrene» (P. Grøntved). Fra Faaborg: »Meget udbredt. God Virkning af Pudring med DDT. Ogsaa fin Virkning efter Pudring fra Flyvemaskine, hvilket har været foretaget flere Gange her paa Egnen» (J. Lindegaard). Fra Assensegnen skrives, at Billerne nu optræder i Sennepsmarkerne (P. M. Dreisler). Fra Rønde: »Der er i Aar ret store Arealer med Kaalroefrø, og Glimmerbøsserne har angrebet disse Marker haardt, Pudring med DDT har hjulpet for en Tid, ikke mindst, hvor den er udført med Flyvemaskine» (Nørgaard Pedersen).

Smelderlarver se Diverse.

Jordlopper (*Phyllotreta spp.*). De 102 Beretninger, der er indløbet om Angreb paa Korsblomstrede, melder paa to Undtagelser nær om stærke Angreb, der ofte karakteriseres som »uhørt voldsomme«. Pudring og Sprøjtning med DDT anvendtes i meget stor Udstrækning og næsten altid med fortræffelig Virkning. Desværre kneb det ikke sjældent med at faa Midlerne frem i tilstrækkelig Mængde, ligesom Mangel paa Sprøjter og Pudderblæsere ofte gjorde sig gældende. Hvor Bekæmpelse ikke kunde gennemføres i rette Tid, maatte man jævnlig saa om en eller to Gange. Af de talrige Beretninger kan vi kun citere enkelte i Flæng. Fra Stevns skrives: »Angrebene har været stærke, men Bekæmpelse har omgaaende fundet Sted og med særdeles god Virkning. Et enkelt Døgn blev der pudret 230 Td. Land med to Traktor-Pudderblæsere» (K. Iversen). Fra Vestfyen: »Der har været mange, men dem er Folk ikke bange for mere. Grunden: DDT» (J. Vang). Fra Brande: »Angreb voldsommere end nogensinde før paa denne Egn. En Del Marker omsaaede» (P. Trosborg). Fra Grindsted: »Angrebet begyndte at tage Fart i Midten af Maj og steg til Højdepunktet i de varme Dage efter Pinse. Bekæmpelse med DDT foretages i stor Udstrækning. Da der er Mangel paa Pudderblæsere, foretages Pudring med Poser af tyndt Stof (Damestrømper). Virkningen er udmærket, og Arbejdet ret hurtigt, da Pudderet kan drive over 6—7 Rækker. Enkelte Landmænd har benyttet det gamle Raad at dyppe Frøet i Terpentin, og disse har undgaaet Angreb. Der kunde være Grund til at undersøge dette nærmere» (J. J. Jakobsen). Fra Hads Herred: »Angrebene har været voldsomme. 1000 Td. Land er pudret med Motorpudderblæsere, og desuden er der haandpudret i meget stor Udstrækning» (J. K. Svenstrup). Fra Holstebro: »Uhørt stærke Angreb. Sprøjtning med DDT er i Aar lige saa almindeligt som Sprøjtning af Kartoffelmarker med Kartoffelskimmel. Enkelte har Pudderblæsere, der gaar paa Omgang hele Døgnet. Det hjælper altid, naar Bekæmpelsen er sket, inden Ødelæggelserne er blevet for store. Det er delvis den lille Saamængde, der har gjort Loppernes Skade saa stor i Aar. Jeg har set slemme Angreb, hvor Marken var ren, men betydelig svagere Angreb i Pletterne med en god Agerkaalsbestand» (P. Overgaard). Fra Toftlund: »Jordlopper er noget, vi her paa Egnen tidligere kun kendte af Omtale, alvorlig Skade kendte vi ikke. I Aar har vi stiftet et ubehageligt Bekendskab med dem» (J. Mølgaard).

Roegnaveren (*Cneorrhinus plagiatus*). Ved Grenaa angreb disse Snudebiller Kaalroer (A. Larsen Ledet).

KARTOFLER.

Smelderlarver se Diverse.

SKADEDYR PAA HAVEBRUGSPANTER.

FRUGTTRÆER OG FRUGTBUSKE.

Bladlus (*Aphididae*). Paa Frugttræerne er Angrebene endnu oftest af beskedent Omfang, medens Frugtbuskene ofte er stærkt angrebet. Fra Københavns Omegn skrives: »Paa Æble, Pære og Kirsebær er der ikke meget Angreb, derimod mere paa Blomme. Meget stærke Angreb paa Solbær og Ribs« (A. Rasmussen). Fra Blangstedgaard: »Ret udbredt som mindre Kolonier paa alle Frugtarter. Kirsebærlusen iagttaget et ganske enkelt Sted. I Æble set mange Kolonier af røde Bladlus, flere end grønne« (A. Sørensen). Fra Fyn-Jylland: »Der er mange Steder begyndende Angreb af Bladlus paa Frugttræerne. Angrebene er værst paa Ribs og Solbær« (H. Engsbros).

Gaasebiller (*Phyllopertha horticola*). Billerne begyndte at sværme i sidste Del af Maj. Fra Struer (Bertelsen) og Nordthy (G. Ejsing) meldes om Skade paa Frugttræer.

Hindbærsnudebiller (*Anthonomus rubi*). Tre Beretninger omtaler Angrebene som almindelige, men ikke særlig stærke. Fra Gram skrives dog, at op til 50 % af Knopperne paa Jordbærplanterne kan være ødelagt (A. Diemer).

Æblesnudebiller (*Anthonomus pomorum*). Fra Viborg skrives, at $\frac{3}{4}$ af Blomsterne er ødelagt nogle Steder (E. Agger). Ogsaa fra Svendborg (Sture Cederberg) og Blangstedgaard (A. Sørensen) skrives om stærke Angreb.

Stikkelsbærbladhvepsens Larve (*Pteronus ribesii*). Der er rapporteret en Del Angreb af Betydning. Fra Gram skrives saaledes: »Har taget meget haardt fat mange Steder, men heldigvis er Folk ved at lære, at DDT tager dem omgaaende« (A. Diemer). Fra Roskilde: »Den 10. Maj meldtes det første Angreb« (Gerda Mayntzhusen).

Snareorme (*Hyponomeuta* spp.) optræder i Aar almindeligt paa Tjørn, Mirabelle, Hæg og undertiden paa Æble.

Æblemarvmøllet (*Blastodacna putripennellæ*). Der meldes om et stærkt Angreb i en Plantage i Forlev (O. V. Borup). Konsulent Sv. Johs. Jørgensen skriver, at det er almindeligt at se Angreb paa Fyn og i Jylland.

Knopviklerlarver (*Tortricidae*). 4 Indberetninger karakteriserer Angrebene som stærke, medens de i 15 Beretninger omtales som værende af mindre Betydning.

Frostmaalerlarver (*Cheimatobia brumata*). 7 Beretninger melder om svage, 17 om stærke Angreb. Det fremhæves ofte, at Angrebene

er værst i Toppen af Træerne, der ikke i tilstrækkelig Grad vædes ved Sprøjtningen. Fra Fyn-Sjælland skrives: »Svage Angreb er uhyre almindelige, og af og til ses alvorlige Angreb. Foraarskarbolineum og Arsenmidler synes ikke altid at have virket tilstrækkeligt. Et Par Avlere mener, at DDT har været det mest virksomme, idet det fuldstændig har standset Angrebet« (H. Engsbros). Fra Blangstedgaard: »Meget almindeligt her i Aar. Kunde se ud, som om der har været daarligt Resultat ved Anvendelse af Zinkarsenat. Efter Blomstring anvendt Blyarsenat, og nu mere Kontrol« (A. Sørensen). Fra Fyn-Jylland: »Særlig stærke Angreb er set i Plantager, der først er sprøjtet med Insektgifte lige før Blomstring eller slet ikke er sprøjtet. Høje Træers Top bærer ofte Vidne om, at man ikke er kommet til Tops med Sprøjtevædsken. Zinkarsenat synes ikke at have saa god Virkning som Blyarsenat« (Sv. Johs. Jørgensen).

Ringspinderlarver (*Gastropacha neustria*). Der foreligger 12 Indberetninger om stærk Optræden af disse Larver. Fra Slagelse-Skælskør-egnen skrives: »De mange Ægmanchetter har udviklet sig særdeles godt. Mange Træer er helt laadne og afribbede. Folk brænder Klyngerne af med Larvefakler, hvad der er en noget kraftig Kur for Træerne« (Agnes Væreløse). Fra Aalborg Amt: »Dette Skadedyr har i Aar vist sig meget mere end de senere Aar, men baade Midol A og Idosect er her meget virkningsfulde, naar Larverne ikke naar at blive for store« (Jørg. Jørgensen).

Guldhalelarver (*Euproctis chrysorrhoea*). Dette Skadedyr har været meget stærkt omtalt i Aar, idet Larverne er set i betydeligt Antal paa Møen og Lolland-Falster. Fra Lolland-Falster skrives herom: »25. Maj besøgt Beplantningen omkring Mindestenen i Rødby Fjord. Træer og Buske stærkt angrebet. Seljepil og Rosenbuske totalt afribbet. Paa de nøgne Grene sad store indspundne Klumper af Larver. Larverne kravlede overalt paa Jorden og paa Stene, Træer og Buske. Endvidere rapporteres Angreb fra mange Frugtplantager f. Eks. ved Nakskov« (E. Hansen). Fra Midt- og Sydlolland: »Findes i Mængde. Hvor der ikke er sprøjtet før Blomstringen, er Træerne raseret nu« (J. Jørgensen). Paa Møn var Skaden paa Frugttræerne af ringe Omfang (S. A. Pedersen). Paa Fakse-egnen er i Vinter fjernet nogle faa Vinterreder, men nu ingen Larver fundet (Philip Helt).

Frugttræspindemiden (*Paratetranychus pilosus*). Angreb er almindelige, men der foreligger endnu kun forholdsvis faa Beretninger om alvorlig Skade. Fra Holbæk skrives: »Spindemider er almindelige, men kraftige Angreb er kun set eet Sted« (H. Nielsen). Fra Præstø Amt: »Er meget udbredt, findes næsten alle Vegne, hvor jeg kommer frem. Nu haaber vi, at Sprøjtningerne med Svovlkalk vil standse Angrebet noget« (H. J. Rasmussen). Fra Maribo Amt: »Spindemider findes mange Steder, men alvorlige Angreb er endnu ikke iagttaget« (Sander Nielsen). Fra Svendborg Amt: »Mærkelig nok ikke mange slemme Angreb efter de mange Vinteræg. En Plantage med meget stærkt Angreb i 1947 og mange Vinteræg var helt fri« (Sture Cederberg). Fra Blangstedgaard: »Siden

Midten af Maaneden har Spindemiderne enkelte Steder været ret virksomme. I Øjeblikket synes der at være mange Mider og kun faa Æg« (A. Sørensen). Fra Jylland (sydlige Del). I Midten af Maaneden saas i flere Plantager og mange Haver meget stærke Angreb.

Mideskurv (*Eriophyes pyri*) har været særdeles udbredt i Aar. Fra Hornum skrives saaledes: »Mideskurv stærkt udbredt paa Pærer trods aarlig Sprøjtning med 10 % Svovlkalk paa grøn Spids« (H. Sørensen). Fra Maribo skrives, at Angrebet flere Steder er af ondartet Karakter (Sander Nielsen).

PRYDPLANTER.

Guldhalen se Frugttræer og Frugtbuske.

DIVERSE.

Springhaler (*Sminthurus sp.*). Paa Virumgaard forekom der et kraftigt Angreb paa unge Beder. Fra Odense skrives om ret stærke Angreb paa Radiser til Frø og Kaalroer. DDT-Pudder havde ringe eller ingen Virkning mod Springhalerne (P. Bruun Rasmussen).

Oldenborrer (*Melolontha vulgaris*). Ved Uggelese i Nordsjælland saas svage Sværme i Maj (C. Worm). Ogsaa fra Roskildeegnen og Sydsjælland meldes om ubetydelige Sværme. Paa Sydøst-Lolland iagttoges en Del Sværme (Egon Hansen), og det samme var Tilfældet paa Faaborgegnen (J. Lindegaard). Fra Fjerritslev skrives, at de første Oldenborrer saas den 20. April og at de sværmede kraftigt omkring Midten af Maj (R. Sørensen). I Skanderborg Amt er der set enkelte Sværme (N. Pedersen). Ved Askov saas Billerne enkeltvis omkring Midten af Maaneden (H. Agergaard). Fra Sønderjylland foreligger ingen Iagttagelser. Ved Lyngby saas enkelte Oldenborrer de første Dage i Maj.

Fra Sydsjælland meldes om et ondartet Angreb af Larver (Aargang 1946) i en Kornafgrøde (P. Grøntved). Et svagt Angreb i en Sukkerroemark ved Skov bemærkedes paa Nyborgeggen (M. Bjerg). Ved Svendborg blev en 3 Aars Jordbærmark næsten totalt ødelagt (Sture Cederberg). Fra Salling skrives om enkelte Larveangreb (F. Olesen). Fra Rødningegnen meldes: »Store, kraftige Larver (Aargang 1946) kan forventes at ville volde stor Skade i Rodfrugtmarkerne senere paa Sommeren. En af store Læhegn indrammet Sportsplads i Skodborg er næsten undermineret af Larver, som efterstræbes af Stærene. Herved trækkes Græsset op i store Totter« (E. Boesen).

Sct. Hansoldenborrens Larve (*Rhizotrogus solstitialis*). Fra Asnæs skrives, at Larverne er fundet i en Græsplæne (H. Jensen). Fra Skalborg skrives, at mange Larver er fundet paa Øen Gjol (J. Esp. Sørensen).

Smelderlarver (*Agriotes spp.*). Der indløber stadig Meddelelser om alvorlige Angreb, særlig i Vaarsæd. Fra Holbæk: »Næsten i alle Bygmarker findes »stukne« Planter. Et Par svære Angreb er bemærket« (Chr.

Christensen). Fra Svendborg: »Angreb af Smelderlarver har i mange Bygmarker været ret slemt her paa Egnen i Maanedens første Halvdel« (S. Nygaard Olesen). Fra Silkeborgegn: »Angrebet har i Aar været stærkt i Vaarsædsmarkerne. Bestanden er mange Steder udtyndet meget, og der kan være Pletter, hvor saa godt som alt Korn er ødelagt« (J. Søndergaard). Fra Langeland: »Her findes mange Landmænd, som dyrker Tomater. Smelderlarverne har gjort stor Skade mange Steder« (A. K. Rasmussen). Om usædvanlig voldsomme Angreb paa Korn, Roer og Kartoffelspirer skrives fra Grenaa (A. Larsen-Ledet).

Stankelbenlarver (*Tipula paludosa*). Angrebene har med faa Undtagelser været overordentlig godartet i Aar. Flertallet af Indberetningerne melder om ingen eller betydningsløse Angreb. Fra Roskildeegnen skrives om et stærkt Angreb i Lucerne (M. Greve). Fra Røndeegnen skrives, at Angrebene ganske enkelte Steder har haft alvorlig Karakter (Nørsgaard Pedersen). Fra Randersegnen skrives, at Bekæmpelse med Giftklid er foretaget i enkelte Tilfælde.

PROSPER BOVIEN.